

FLĂCĂRA ROȘIE

Organ al Comitetului regional P. M. R. Arad și al Sfatului popular regional

Arad, anul XII Nr. 3500

4 pagini 20 bani

Duminică, 6 noiembrie 1955

PE DRUMUL MARELUI OCTOMBRIE

În octombrie 1917 clasa muncitoare din Rusia, în alianță cu țărănimea muncitoare, sub conducerea glorioasă a partidului comunist, a răsturnat puterea moșierilor și capitaliștilor și a creat primul stat socialist din lume.

Victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie a însemnat o cotitură radicală în istoria omenirii, o cotitură radicală în soarta istorică a capitalismului, căruia i-a pricinuit o rană de pe urma căreia nu-și va mai putea reveni, o cotitură radicală în mișcarea de eliberare a maselor asuprite din lumea întreagă.

Datorită faptului că la putere se găsește clasa muncitoare condusă de glorioșul partid comunist, înarmat cu știința marxist-leninistă, în Uniunea Sovietică au fost puse în acord relațiile de producție cu caracterul forțelor de producție — factor hotărâtor care a contribuit la dezvoltarea impetuoaasă a acestor forțe de producție și pe această bază, la dezvoltarea întregii economii naționale, la îmbunătățirea nivelului de trai al poporului sovietic. În perioada anilor 1913—1954, producția globală a marii industrii a Uniunii Sovietice a crescut de mai bine de 35 ori, producția mijloacelor de producție de aproape 60 de ori, producția industriei constructoare de mașini de peste 160 de ori.

Poporul sovietic împlinește cea de a 38-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, raportând partidului și guvernului noi succese remarcabile în toate domeniile construcției economice și culturale.

Succese deosebite de importante înregistrează industria grea, dezvoltările căreia oamenii sovietici li acordă o deosebită atenție având în vedere faptul că ea este temelia înfloririi întregii economii naționale, a ridicării continue a bunăstării oamenilor muncii și întăririi capacității de apărare a țării. În comparație cu 1950, producția mijloacelor de producție va crește la sfârșitul anului 1955 cu cel puțin 84 la sută și va constitui peste 70 la sută din întreaga producție industrială a Uniunii Sovietice.

Milioane de oameni ai muncii din satele colhoznice, cu sprijinul neprețuit al întregului popor, luptă cu perseverență pentru îndeplinirea înainte de termen a programului trasat de partidul comunist cu privire la sporirea producției de cereale cu cel puțin 10 miliarde de puduri anual și sporirea producției de produse animale de două ori și chiar de peste două ori.

Lupta ce se desfășoară în U.R.S.S. pentru un nou și puternic avânt al producției industriale și agricole, are drept scop îmbunătățirea vieții oamenilor muncii, satisfacerea tot mai deplină a nevoilor materiale și culturale crescânde ale populației.

Odată cu victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, pentru prima oară în istoria omenirii a luat naștere un stat a cărui politică internă și externă este pusă în întregime în slujba maselor populare, a cauzelor păcii și securității populare.

În ultimul timp, guvernul sovietic a întreprins o serie de acțiuni menite să ducă la slăbirea încordării internaționale: încheierea tratatului de stat cu Austria, propunerile în problemele reducerii înarmărilor, interzicerea armei atomice și înlăturarea primejdiei unui nou război, normalizarea relațiilor între U.R.S.S. și Iugoslavia, tratativele cu Japonia, înlăturarea relațiilor de prietenie cu India, etc. Guvernul sovietic a depus toate eforturile pentru a crea condiții favorabile desfășurării cu succes a lucrărilor conferinței de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri și actualizării depune eforturile necesare pentru traducerea în viață a hotărârilor acesteia.

La conferința ministrilor Afacerilor Externe ai U.R.S.S., Franței, Ma-

rii Britanii și Statelor Unite, care se desfășoară recent la Geneva, delegația sovietică a făcut o serie de propuneri în problemele securității europene și a dezvoltării contactelor între Est și Vest, propuneri de o excepțională însemnătate pentru pace în Europa și în lume.

Politica de pace a guvernului sovietic corespunde intereselor poporului sovietic, aspirațiilor tuturor popoarelor care sînt vital interesate în slăbirea încordării internaționale, în asigurarea păcii și securității.

Împreună cu poporul sovietic luptă pentru pace și apără cauza păcii oamenii muncii din țările de democrație populară, care construiesc cu succes o viață nouă, și oamenii de bună credință din toate țările lumii. Mișcarea populară pentru pace exercită o influență mereu crescîndă asupra vieții politice, și, în zilele noastre, această mișcare nu poate fi nesocotită.

Anumite cercuri occidentale, nemulțumite de înseninarea orizontului internațional și interesate în menținerea „războiului rece”, continuă totuși cu înfrigurare manevrele lor, menite să împiedice deslinderea încordării internaționale.

De aceea nu ne este îngăduită nici un moment atitudinea de autoliniștire. Popoarele iubitoare de pace trebuie să păstreze nestrăbătută vigilența și ferma hotărâre de a zădărnici uverturile îndreptate împotriva păcii.

Poporul român, eliberat de sub jugul fascist de către glorioasa Armată Sovietică, a pășit victorios pe drumul deschis de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie. Sub conducerea partidului comunistilor, clasa muncitoare, în alianță cu țărănimea muncitoare, a dobort puterea burghezo-moșierească, a instaurat regimul de democrație populară și, în urma naționalizării principalelor mijloace de producție, a trecut la construirea bazei economice a socialismului.

Politica partidului nostru de industrializare socialistă a țării, de dezvoltare cu precădere a industriei grele este tradusă în viață cu un uriaș avânt creator. Au fost construite noi fabrici și uzine și s-au reutilizat cele existente. Au fost create noi ramuri industriale, care n-au existat în România burghezo-moșierească.

Pe baza succeselor din industrie și datorită muncii politice desfășurate de partid la sate, au fost obținute succese importante în creșterea producției agricole și în transformarea socialismului a agriculturii noastre.

Politica justă a partidului nostru și a guvernului popular a asigurat, în decursul primului nostru plan cincinal, ridicarea nivelului de trai al întregului popor muncitor. A crescut salariul real al muncitorilor și funcționarilor și veniturile țăranilor muncitori. Se îmbunătățesc treptat condițiile de locuit; a crescut nivelul politic și cultural al maselor; se dezvoltă necontenit știința, literatura, arta.

Schimbările profunde petrecute în viața țării noastre au fost posibile pentru că poporul nostru muncitor, în frunte cu clasa muncitoare și sub conducerea P.M.R., a pășit ferm și neabătut pe drumul lui Octombrie, călăuzit de învățătura marxist-leninistă.

Succesele pe care le-am obținut în construcția socialistă a țării n-ar fi fost posibile fără ajutorul frățesc, multilateral — economic, politic și cultural — acordat nouă de Uniunea Sovietică și fără colaborarea cu toate țările lagărului socialist.

Așa cum arată tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej în articolul său „Colaborarea frățească a țărilor lagărului socialist — înfrățirea a ideilor internaționalismului proletar”, apărut recent în ziarul „Pravda”, datorită sprijinului Uniunii Sovietice și relațiilor de înfrățire cu țările democrat-populare, România —

în trecut fără agrară înoplată, frământată în dezvoltarea ei de faptul că se afla în situație de semi-colonie, — a început în anul puterii populare să-și dezvolte economia în ritm vertiginos. Despre acest lucru vorbesc în mod elocvent următoarele cifre comparative: dacă în 1938 industria extractivă dădea 2.800.000 tone cărbune și 6.600.000 tone țifet, în 1955 aceasta dă 6.300.000 tone cărbune și 10.500.000 tone țifet; dacă în 1938 energia electrică era de 1.100.000.000 k. w. ore, în 1955 aceasta este de 4.300.000.000 k. w. ore; dacă industria ușoară dădea în 1938 104.000.000 m. p. țesături bumbac și 12.300.000 m. p. țesături lînă, în anul acesta ea va da 245.000.000 m. p. țesături bumbac și 31.000.000 m. p. țesături lînă.

Oamenii muncii din regiunea noastră sărbătorec ziua de 7 Noiembrie cu realizări însemnate în muncă. În întrecerea socialistă pornită în cinstea celei de a 38-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie și a celui de al II-lea Congres al P.M.R., ce va avea loc în ziua de 23 decembrie a. c., muncitorii din fabrici și uzine au obținut însemnate succese în producție. 48 întreprinderi și cooperative meșteșugărești și-au îndeplinit pînă în prezent planul cincinal. Pînă la data de 1 octombrie întreprinderile din orașul și regiunea Arad au dat statului 41.000.000 lei acumulări socialiste suplimentare, urmînd ca pînă la sfârșitul anului valoarea acumulărilor socialiste suplimentare să atingă suma de 60.000.000 lei, conform angajamentului luat în recenta constituire a frunțașilor în producție din întreprinderile noastre.

Oamenii muncii de pe ogoare au împlinit ziua de 7 Noiembrie intensificînd eforturile pentru terminarea cit mai grabnică a însămînțării de toamnă și a colectărilor. Astfel, gospodăria agricolă de stat din Cermel a terminat însămînțările de toamnă; la fel și gospodăriile agricole colective din Tisa Nouă și Crucea. S.M.T. Gottlob a realizat pînă în prezent 72,85 la sută din planul campaniei de toamnă, fiind frunțaș pe regiune.

Succesele deosebite obținute de către oamenii muncii din regiunea noastră în cinstea celei de a 38-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie trebuie să constituie un imbold pentru a ne intensifica eforturile în cinstea celui de al II-lea Congres al P.M.R. Pentru aceasta e necesară îmbunătățirea îndrumării organizațiilor de partid din întreprinderi și de la sate, pentru ca ele să fie cit mai bine înarmate cu cunoașterea problemelor teoretice și practice ale producției industriale și agricole, în scopul ridicării producției în toate ramurile economiei naționale.

Sarcina principală în această perioadă a oamenilor muncii din fabrici și uzine este îndeplinirea planului cincinal și a planului anual la toți indicii, sporirea acumulărilor socialiste suplimentare, luarea din timp a măsurilor pentru îndeplinirea sarcinilor celui de al doilea plan cincinal.

Cu deosebit avînt trebuie să lucreze oamenii din agricultură în vederea terminării grabnice a campaniei însămînțării de toamnă. Nici o oră de timp frumos să nu fie pierdută, ci folosită la însămînțat pentru asigurarea pînii poporului.

Sărbătorind cea de a 38-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie în plin avînt al întrecerii socialiste pentru împlinirea celui de al II-lea Congres al P.M.R. poporul nostru își reafirmă hotărîrea de a nu-și preocupă eforturile pentru victoria cauzei păcii și socialismului, pentru înlăturarea necetății a prieteniei cu U.R.S.S., țară în care se înlăunțește visul de aur al omenirii — comunismul.

Trăiască cea de a 38-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie!

POEMUL LUI OCTOMBRIE

de V. MAIAKOVSKI
(Fragmente)

De la toate barierele,	care-au leșit
spre Palatul de larnă	să zidească
Garda Roșie	și să măture,
Detașamentele de muncitori,	de flecare zi.
se-ndrepta,	În slăvesc
marinari,	patria
obidiți,	așa cum este azi,
au pășit,	dar de trei ori mai mult
I-au înconjurat	— pe cea care va fi.
cu balonete lucitoare,	tubesc
de parcă	planurile noastre spre-nălimi,
mîinile	Intinderea
li s-ar fi unit	pașilor vîol.
pe gîtul	Mă bucur
Palatului,	de pasul
spălat de	cu care pornim
soare.	la muncă
Sînt cu cei	și luptele noi.

(În romînește de VLADIMIR COLIN)

Angajamentul nostru: Vom lucra în zilele de 6 și 7 Noiembrie pentru îndeplinirea planului de însămînțări

LA S.M.T. SINICOLAUL MARE

Pînă acum, S.M.T.-ul nostru a realizat 67,28 la sută din planul de producție pe campania de toamnă. Rezultatul acesta nu-l mulțumește pe mecanizatorul nostru, care vor să realizeze cit mai grabnic planurile lor de producție. Năzuința lor este concretizată și de faptul că ei vor să sărbătorească prin muncă ziua de 7 Noiembrie, angajîndu-se să lucreze în ziua de 7 Noiembrie.

NICHIFOR TICIU,
directorul S.M.T.-ului din Sinicolaul Mare

LA S.M.T. FELNAC

Mecanizatorii din S.M.T.-ul nostru au împlinit ziua de 7 Noiembrie cu importante realizări în producție. Desigur însă că noi nu ne oprim la aceste realizări. Pentru aceasta, în ziua de 7 Noiembrie, toate cele 10 brigăzi de tractoare ale stațiunii vor lucra la cîmp.

PAVEL VARADEU,
directorul S.M.T.-ului Felnac

LA S.M.T. ARADUL NOU

Membrii brigăzii noastre raportează partidului și guvernului că și-au depășit planul anual de producție, iar planul campaniei de toamnă l-au realizat în proporție de 92 la sută. Puteam realiza și mai mult. Tocmai de aceea, eu ca șef de brigadă, m-am sfătuit cu tractoriștii din brigada mea, să lucrăm cu întreaga capacitate a tractoarelor și în zilele de 6 și 7 noiembrie.

tate a tractoarelor și în zilele de 6 și 7 noiembrie.

VICTOR ARDELEAN,
șeful brigăzii I-a de la S.M.T. Aradul Nou

LA G.A.S. VLADIMIRESCU

Muncitorii, tehnicienii și inginerii gospodăriei agricole de stat din Vladimirescu s-au angajat să lucreze și în zilele de 6 și 7 noiembrie. În ziua de 6 noiembrie, pe tarlalele G.A.S.-ului se vor însămînța 50 ha. și vor fi arate 45 ha. pentru însămînțări. În aceste zile toate tractoarele G.A.S.-ului vor lucra în două schimburi.

PETRU TURCU,
directorul gospodăriei agricole de stat din Vladimirescu

LA GOSPODĂRIA COLECTIVĂ DIN ARADUL NOU

Și membrii gospodăriei agricole colective „Elena Pavel” din Aradul Nou vor lucra în ziua de 7 Noiembrie la însămînțări și recoltări. Așa, de exemplu, brigada I-a de cîmp condusă de brigadirul Iosif Bic s-a angajat să lucreze în ziua de 7 noiembrie, cu cele patru semănători, 15 ha. cu grîu și va recolta porumbul de pe o suprafață de 4 ha.

Tractoriștii de la S.M.T. Aradul Nou care deservesc această gospodărie colectivă s-au angajat să execute lucrări agricole de toamnă în zilele de 6 și 7 noiembrie.

IN COMUNA FRUMUȘENI

Văzînd că timpul s-a îmbunătățit, țărânii muncitori din comună au hotărît să lucreze din plin la însămînțări și în ziua de 7 Noiembrie. Deputații Sabin Mariș, Gheorghe Pfister, Wendel Chanflbher, Emilia Dinu și alții s-au și sfătuit cu alegătorii din circumscripțiile lor ca în dimineața zilei de 7 Noiembrie să lucreze cu toții la arat, semănat și recoltatul culturilor 1rzi.

GHEORGHE NAU,
președintele Comitetului executiv al Sfatului popular comunal Frumușeni

IN COMUNA SINPETRU GERMAN

În comuna noastră, planul arăturilor și însămînțărilor n-a fost realizat decît în proporție de 55, respectiv 42 la sută. Acum timpul s-a îmbunătățit, fapt ce a făcut ca mulți cultivatori, ca de pildă Ioan Cotay, Gheorghe Banici, Ludovic Maray, Iosif Iancu, Ioan Lupca și alții să lucreze la arat și la hotărîrea de a lucra în zilele de 6 și 7 noiembrie.

DUMITRU RADOSAV,
președintele comitetului executiv al sfatului popular Sinpetru German

Schimburi de onoare în cinstea mărețului eveniment

În cinstea zilei de 7 Noiembrie, la fabrica „Iosif Ranghel” a avut loc în ziua de 3 noiembrie un schimb de onoare. Printre muncitorii care s-au evidențiat în această zi sînt: cunoscutul strungar Ilie Lascu, care și-a depășit norma de producție cu 441 la sută, strungarul Teodor Stan cu o depășire a normei de 800 la sută, frezorul Gh. Nădășan care și-a depășit norma cu 315 la sută, echipa de montatori, condusă de Ilie Marcu, muncitoarea Magdalena Marocă și alții.

Aceste succese arată hotărîrea constructorilor de strunguri de a împlini cu mari realizări în producție sărbătorirea celei de a 38-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

★

Ce prețuiește omul mai mult decît prietenia? Prietenii

tenul care li-a înlins mina la nevoie, care te ajută cu dragoste atunci, cînd e nevoie, îi cinștești întotdeauna.

O prietenie trinităcă este prietenia romino-sovietică, prețuită de către oamenii muncii din țara noastră, care vîd în ea chezașa victoriei în opera de construire a socialismului.

În cinstea acestei prietenii, muncitorii de la uzinele „Gh. Dimitrov” au organizat în ziua de 3 noiembrie un schimb de onoare. După cele 8 ore de lucru, muncitorii au obținut depășiri însemnate de normă. Brigada „Jorge Amado” de la forjă și-a depășit norma cu 314 la sută, echipa de turnători, condusă de Petru Măcean, cu 129 la sută, comunistul Zoltan Kraly de la arcuri cu 23 la sută, iar comunistul Gh. Kohany cu 230 la sută.

Stă primăvara la masă cu noi

Ascultă... Țin minte
Că stele, șlag,
Bătuseră-n întee.
Al cerului prag.

O noapte-ntomnată,
Dar noaptea părea
Adinc luminată
De-o roșie stea:

Un zvon poposise
Umblind, plin' la noi:
Spre zăriștii de vise
Pornit-au cei gol.

Depart-e, Rusia,
Fierbea, ne-ntrerup,
Prin stepe, minla
Poporului supț.

Plereau, cite unul,
Stăpînii de ieri.
Părea cum că lunul
Chema primăverii.

Că Lenin se cheamă
Acela ce-acum,
Cu oamenii de-o seamă-l,
Deschis-a nou drum...

Și zvonul se-nlînce,
Trecu peste munți
Cu creștele nîlșe
Și vitrege frunți.

Și larba uscată
Mai tare foșni.
Pădurile, nădăță
Sunnă pe-ac.

Gorunii-și-nălțară
Stufosul frunzar.
Sufia peste țară
Vint fără hotar.

Vint nou și fierbinte
Ca para de foc.
Se sparse, în minte,
Al beznel obroc.

Și oamenii țării
Sorbră atunci
Din soarele zării,
Credinși și porunci,

Și puști detunară,
Sunară cătuși —
Iar temnițe-n țară
Deschiseră uși...

În luptă căzură
Sub plumbi, luptători.
Dar veacul de ură
Colț în spre zori.

...Trecură de-a rîndul,
Ani vitrege, ani grei —
Că numai cu gîndul
Cătrele prin ei...

Și lată că țara-l
Un tînr altoi —
Că stă primăvara
La masă cu noi.

Te uită: furnale
Se-nalță-mprejur,
Spre cerul cu zale
De soare și-azur.

Cu înclii, din carte,
Învăți și ascult
Nu spalma de moarte,
Ci-al vieții tumult.

Și-atuncea cînd toate
În cîntec le-adun,
Cînd versu-mi străbate
Oraș și cătun,

Cînd steaua ca Jarul
Veghează de-atunci,
Viața, hotarul
Și mame, și pruncul, —

Rodește grădina
Sub roșea stea —
Și simt că lumina
E-o rază din ea.

SORIN LEPA

Minunata carte sovietică

Neprețuită, adevărată comoară este pentru fiecare om al muncii, cartea sovietică. De cele mai multe ori, în timpul meu liber, îmi revin în minte cele o carte și o citesc cu toată atenția. Cîtă satisfacție am avut în timpul lecturii cărților scrise de autori sovietici! În ele am găsit întotdeauna bogate învățăminte pe care am încercat să mi le însușesc. Dirzonia eroilor cărții lui Ajaev — „Depart-e de Moscova” —, oamenii sovietici hoșariți în muncă, în acțiunile lor, mi-au oferit minunate exemple de felul în care trebuie să muncească, să trăiască un om nou, un comunist. „Zile și nopți” de K. Simonov, „Neînfrînți” de Boris Gorbatoev etc., au constituit de asemenea pentru mine mai mult decît simpla lectură a unui roman oarecare.

Ca tehnician, m-a ajutat nespuse de mult cartea tehnică sovietică. Pentru munca mea, de cel mai mare folos mi-a fost lectura cărții „Filatura de bumbac — Rakov”, care m-a învățat cum se reglează cureaua pe conozi, de la mașina bălătoare, pentru a da cojocul uniform. Aplicînd această metodă sovietică cu succes, nu m-am oprit aici, ci, dimpotrivă, am căutat să-o generalizez, să-o extind, instruind, pe această cale, maiștrii secției.

La secția carde, aplicînd o nouă metodă sovietică obțin o calitate superioară la vâl. Multe alte asemenea metode, însușite din experiența înalților sovietici, pe calea literaturii tehnice, ne dau posibilitatea ajungerii la o productivitate sporită și la o calitate superioară a produselor muncii noastre de fiecare zi.

GHEORGHE IVANESCU,
maistrul la uzinele textile „30 Decembrie” Arad

Sfaturile populare — gospodari ai satelor și orașelor noastre

Realizări prin autoimpuneri în ultimii 3 ani

Scoli	144	81	16	538	440
-------	-----	----	----	-----	-----

An de an satele și orașele patriei înfloresc, prin buna gospodărire a sfaturilor populare, călăuzite în activitatea lor de experiența sovietelor.

Mereu printre alegători

Pavel Borod, deputatul circumscripției a II-a din Șimand, se întorse de puțin timp de la baza de recepție. Iși predase ultimile kilograme de produse în contul cotei și ajutase și pe văduva Silvia Ciocan la transportul cotelor. Borod e bucuros. Circumscripția a II-a e fruntașă pe comună. Toți producătorii de aici și-au predat cotele de produse vegetale datorate statului, iar la carne și lapte planul pe circumscripție este realizat în proporție de peste 90 la sută. La înșămînțări de asemenea, circumscripția lui stă bine.

rează în muncă cu Crăciun Ungur și Cornel Nagy; Petru Lenca se ajută cu Petru Dubău și Dumitru Crișan. Ajuasta ar fi pe scurt munca mea și a alegătorilor mei.

Programul zilei de 7 Noiembrie

În ziua de 7 Noiembrie, orele 6,30 dimineața, oamenii muncii din orașul nostru vor fi treziți de sunetele sirenelor și ale fanfarelor. La orele 7,30 dimineața ei se vor aduna la întreprinderile și instituțiile unde lucrează, iar la orele 9 se vor aduna în piața Avram Iancu pentru a lua parte la mitingul care începe la orele 10. La orele 11, pe scena din piață, începe un program artistic la care-și vor da concursul echipele artistice ale complexului C.F.R., sfatul popular, poștel și telecomunicațiilor, întreprinderilor comunale Arad, sindicatului învățămîntului precum și orchestra populară. Acest program va dura în continuare pînă la orele 18.

În sala mare a Palatului cultural vor avea loc de asemenea programe artistice. Își vor da concursul, între orele 11—15, echipa culturală a cooperativelor meșteșugărești, iar de la orele 16, orchestra și corul Filarmonicii din orașul Arad.

În sălile cluburilor „30 Decembrie” și „7 Noiembrie” se vor ține programe artistice pentru populația din cartierele respective.

Azi, la orele 14,45, pe stadionul „30 Decembrie” se va disputa întâlnirea de fotbal din cadrul campionatului republican de categoria A, dintre echipele Flamura roșie UTA-Minerul Petroșani.

În deschidere va avea loc meciul de fotbal dintre echipele de tineret. Iată și celelalte întâlniri: Locomotiva Timișoara—Dinamo Orașul Stalin, Flacăra Ploiești—Știința Timișoara, Avîntul Reghin—Știința Cluj, Progresul București—Locomotiva Tg. Mureș, Dinamo București—C.C.A.

Tot azi, la orele 10, pe stadionul Progresul se va desfășura meciul de fotbal, din cadrul campionatului de categoria B, seria a II-a, dintre echipele Metalul „Gheorghii Dimitrov”, Progresul Oradea. Alte întâlniri: Metalul Oradea—Progresul Satu Mare, Locomotiva Cluj—Metalul Baia Mare, Metalul 103—Minerul Lupeni, Metalul Reșița—Flamura roșie Cluj, Metalul Cimpia Turzii—Flacăra Meșiaș, Metalul Hunedoara—Locomotiva Arad.

Ne leagă o trainică prietenie

Tinerilor din ziua de astăzi, poate li se pare ciudat, dar noi muncitorii maghiari mai în vîrstă ne amintim încă de acele vremuri cînd, pe vremea regimului burgeois-mosieresc, eram persecutați pentru simplul motiv că eram unguri. Stăpînii de atunci ai țării socoteau că noi, oamenii muncii de diferite naționalități, dușmănindu-ne orbește, vom uita năzuințele noastre comune.

drăzniseră” să stea de vorbă cu noi ungurește. Ca orice oameni cu o fărîmă de demnitate, ne-am simțit umiliți pînă în adîncul sufletului, iar tovarășii și prietenii noștri romîni au plecat capetele la pămînt. În ciuda persecuțiilor și a umilnîțelor, noi știam să deosebim prietenii de dușmani. Pe noi, majoritatea cîntărită a oamenilor muncii de orice naționalitate, ne lega trainică lupta contra exploatareii. Împreună am înfruntat multe greutăți, împreună ne-am bucurat de 23 August, ziua eliberării și împreună am pornit apoi pe drumul construirii socialismului, al unei vieți noi.

„Gheorghii Dimitrov”, lucru care n-ar fi fost posibil pe vremea regimului burgeois-mosieresc. Deși cunosce destul de bine limba romînă, îmi vine mai ușor să citesc în limba maghiară cărți literare sau tehnice. Pentru aceasta oricare bibliotecă din oraș sau librărie îmi pune la dispoziție aproape tot atîtea cărți maghiare cîte sînt și în limba romînă. Există școli de toate gradele cu limba de predare maghiară, teatre, operă, etc. Fiul meu, Nicolae Molnár, a avut posibilitatea să studieze și să-și alege cariera care i-a plăcut. El este acum la o Școală de ofițeri. Noi, oamenii muncii de diferite naționalități și profesii, romîni, maghiari, germani, evrei etc., trăim în bună prietenie și muncim cu avînt pentru propășirea patriei noastre comune, Republica Populară Romînă. VALENTIN MOLNAR, șeful atelierului montaj al secției vagonaj de la uzinele „Gh. Dimitrov” Arad

Informații

Orarul magazinelor În zilele de 6, 7 și 8 noiembrie, magazinele vor fi deschise după cum urmează: duminică, 6 noiembrie, toate unitățile de produse alimentare, produse industriale și magazinele de pline sînt deschise de la orele 8 la 12; luni, 7 noiembrie, unitățile comerciale vor fi închise, în afară de cele de alimentație publică (restaurante, bufete, cofetării) care vor funcționa după orarul normal; marți, 8 noiembrie, toate unitățile comerciale și de alimentație publică vor funcționa după orarul normal. Orarul farmaciilor Farmaciile vor funcționa în zilele

de 6 și 7 noiembrie în felul următor: duminică, 6 noiembrie, farmacia nr. 1 din piața Avram Iancu este deschisă permanent; farmacia nr. 6 de lângă U.T.A. este deschisă de la orele 8 la 14 iar farmacia nr. 3 din str. M. Eminescu de la orele 8 la 10; luni, 7 noiembrie, farmacia nr. 1 din piața Avram Iancu va fi deschisă permanent. LOTO CENTRAL La tragerea din 4 noiembrie 1955 au fost extrase din urnă următoarele numere: 75, 60, 85, 71, 83, 47, 73; 68 și 65. Premiu general pe țară 1.487.171 lei.

ARTA INIMILOR FIERBÎNȚI

E aproape întotdeauna. Pereții sînt jupuți și necăgăiți. Oamenii învelți în niște zdrențe putrezite se trîșe printre aceste ziduri parcă ar fi stăliți. Toți au ajuns „la fund”. Ana își cucupă plămîni — se stinge încet, ca o lumină rădăcină. Vasilișca o chinăsește, o bate pe Natașa pentru că-l înșală, pentru că îl iubește pe Vasca. Acelorl bea întruna. Luca aprinde luminări, îndrugă rugi, se înclină, și minte. Satin vede totul, înțelege totul, dar nu mai are putere fizică să facă ceva. Al crede că din acest „azil de noapte” nu există nici o cale de ieșire, că aici nu există nici o fărîmă, nici urmă de omenie, nici o liărire de nădejde. Și totuși Maxim Gorki întrezărește și aici — în fundul decăderii — puterea invincibilă a omului. Iată — ne înfățișează întemeietorul realismului socialist — unde l-a dus regimul capitalist pe om și totuși omul nu va pieri, omul nu se va preda. Gol și sfîmînd, jefuit și umilit, fără vatră și acoperiș, fără bucurii el totuși nu și-a pierdut demnitatea și omnia.

re. Și el oftează, suferă pentru Ana și soarta celorlalți, dar umanismul său este pasiv, abstract și demobilizator. Umanismul lui Luca îl înșală, îl paralizază, și îl dezarmază pe oameni: în loc să le transforme suferința într-o putere de rezistență, de înfruntare, într-o hoărăre și voință de luptă pentru a schimba cauzele nenorocirilor lor, îi face să se resemneze, să cedeze și să se împace cu soarta, totul fiind zadarnic, „deșertăciunea deșertăciunilor”. „Bătrînul — îl caracterizează Satin pe Luca — minte frumos. Există minciuni mîngietoare, împăciuitoare. Minciuni care justifică greutatea care e a spart mîna muncitorului. Numai cine îi slab și trăiește din rădăcină străine are nevoie de minciuni. Minciuna este religia sclavilor și a domnilor. Adevărul e Dumnezeu oamenilor liberi”. Umanismul lui Satin este activ, rezistent și mobilizator; el vede clar și crede neclintit în om, chemîndu-l la luptă pentru apărarea demnității sale, pentru cucerirea tuturor valorilor, „create de el și pentru el”. Acest umanism este esența și baza artei socialiste, principiul fundamental al artei sovietice. Acest umanism nu meditează inactiv, nepuținios, lunatic despre nenorocirile care se zbat asupra oamenilor, ci luptă pentru nimicirea cauzelor nenorocirilor. Acest umanism iubește și urăște în același timp. Și tocmai pentru că iubește oamenii, simțind răspundere pentru viitorul lor — îi urăște pe dușmanii omenirii, îi urăște pe acei care strică viața.

Mecanicul Nil îi urăște pe „micii burghezi”. „Urăsc oamenii care strică viața” — strigă el. Ca și iubirea lui față de oameni, și ura sa este activă. „Dar nu toată viața va fi a lor. (a asupritorilor poporului, N. R.). O să dispară cum dispar buzele de pe un corp sănătos. Nu există itinerariu care să nu fie schimbat”. Nil vrea să participe activ cu toate puterile lui la schimbarea itinerariului istoriei. „Iubesc oamenii, viața și vreau să mă amestec cît mai mult în viața lor. Să-l ridic pe unul și să-l dobor pe altul”. Aceste două lucruri sînt organice legate între ele și se condiționează reciproc. Ca să-l poți ridica pe om trebuie neapărat, fără șovăire și echi-voc să-i dobori pe cei care vor să-l ducă pe om „la fund” care vor să împiedice ridicarea lui. Și Elena, frumoasă, veselă, încrezătoare în viață îl urăște pe „micii burghezi”. „O! Cîi vă urăsc” — le spune Besenemovilor. Învățătoarea Liubov Iarovaia îi iubește cu toată încrederea și credința ei pe ofițerul Iarovoi. Dar la un moment dat ea află că bărbatul iubit cu pasiune și dăușie a trădat cauza revoluției. Liubov Iarovaia își va frînge inima dar nu-l va ierta pe trădător. Artă sovietică este pătrunsă de acest umanism. „Artă noastră — spune Gorki — este arta inimilor fierbînți”. Această artă placează omul în centrul tuturor creațiilor sale. „Totul este pentru om!” Minunata piesă a lui Vișnevski

„Tragedie optimistă” este un alt exemplu strălucit al umanismului profund al artei sovietice. Iată ce spune al doilea plutonier: „Fiecare din ei a avut familie. Fiecare a avut o femeie. Femeile l-au iubit. Mulți dintre ei au avut copii. Fiecare soldat a avut o idee nedeslușită despre urmășii săi acum un deceniu și jumătate, cînd această generație nouă abia se întrezărea. Și iată că azi această generație există. Te salut, generație nouă! Ostașii nu v-au cerut să fiți triști după ce ei vor fi pieriți. Viața nu moare. Oamenii știu să ri-dă și să mînce pe mormintele celor dragi. Și e minunat. Murind, ostașii v-au cerut doar atât: „Fiți mai viteji! Privește mai vesel revoluția!”. Regimentul vă scutește de lacrimi, întru amintirea lui... El vă cere să meditați în tăcere, să căutați să înțelegeți ce înseamnă cu adevărat pentru noi: lupta și moartea”. Ansamblul georgian de cîntece și dansuri care ne-a vizitat țara, a executat printre altele un dans: „Partizanii”. Cînd se ridică cortina, dansatorii formau un cerc mare pe scenă. Erau îmbrăcați în mantale groase, țari și lungi pînă la pămînt. Erau parcă niște monumente de aramă. Deodată, monumentele au început să se miște încet și lin: s-apropia dușmanul. Cercul începu să se învîrte într-un ritm amețitor. Lucea țesută. Tăvălanii pornesc la atae. Și deodată vezi că dintr-un cerc uniform încep să se distingă formele și culorile. Sînt timentele proprii, cu o individualitate pronunțată. Unul adormea călîbrînd pe cal. Altul parcă se uita la niște fotografii: copii și nevastă, pe care nu i-a văzut demult. Iar altul, ple-tisit, istovit de război. Toți aveau a-

celaiși scop: nimicirea dușmanului și apărarea patriei. Dar și în totul luptele crîncene ei au rămas totuși oameni cu o viață interioară diferită, variată și multilaterală. Dar nu numai acel dans al georgienilor, ci și baletul lui Igor Moiseev ori al ansamblului „Beriozka” erau pătruns, inspirat de acest umanism. Peste tot și în fiecare temă domina omul în toată complexitatea individualității sale. Dansul Galinei Ulanova și al lui Jdanov în filmul „Romeo și Julieta” exprimă de asemenea prin graiul plastic al mișcărilor, spiritul umanist al Renașterii: împotriva fermă a lui Romeo și Julieta lumii vechi, descompuse. Acum doi ani am avut ocazia fericită să-l văd pe unul dintre cei mai mari actori sovietici, Mordvinov, în rolul lui Othello. Spațiul nu permite să descriu jocul genial, înegalabil, al lui Mordvinov, care formînd chipul scenic al lui Othello, a realizat o mare și adevărată creație umanistă. El a ucis-o pe Desdemona nu din gelozie. Nu din ură, ci pentru că a iubit-o și a crezut că a fost înșelat în nemărginita lui încredere. În ultima noapte, cînd intră în camera Desdemonei, nu simți nici o clipă că acest om vrea să ucidă. N-avea nimic rău, răzburător în figura lui. A venit să facă dreptate. Să îndeplinească o datorie a onoarei, o misiune a conștiinței. Această scenă e punctul culminant și chintesența umanismului lui Mordvinov. Cu toții am văzut nenumărate picturi sovietice care sînt inspirate din eforturile gigantice ale omului pentru învingerea tuturor obstacolelor care stau în calea ridicării sale.

Una dintre cele mai impresionante picturi sovietice, mi se pare un tablou al lui F. Busak. Tabloul impresionează zguduitor și cu o forță generalizatoare tocmai prin umanismul său înălțător și instructiv. O masă în mijlocul odăii. La dreapta, un pian. În fața mesei stă un bărbat într-o haină de casă, cu o țigară în colțul gurii și cu mîna dreaptă își curăță unghiile. La stînga, lîngă masă, cu fața înainte, stă o bătrînă învelită într-un șal alb, cu mîinile împreunate. Fața ei reflectă durere, dar și mîndrie. Nora stă la pian, cu spatele la cei doi — jenată, penibilă și nerăbdătoare. Nimeni nu spune nimic și totuși, tabloul este clar. Forța educativă, expresivitatea și sugestivitatea tabloului constă tocmai în umanismul său. Umanismul artei sovietice are rădăcini adînci nu numai în trecutul glorios al artei ruse. El a găsit în Marea Revoluție Socialistă din Octombrie un izvor nesecat, inepuizabil. Pentru că „Revoluția din Octombrie poate fi considerată cel mai mare act umanist al istoriei. Fiindcă nîodată, nici un eveniment istoric n-a produs o schimbare atît de radicală în viața oamenilor, n-a făcut alt de mult pentru ridicarea omului, pentru apărarea fericirii sale, pentru apărarea viitorului său, ca Revoluția Socialistă”. Înăpăstirea revoluției, realizarea cincinalelor, nimicirea hitlerismului și eliberarea popoarelor europene, construirea socialismului și apărarea păcii confirmă cu certitudine și fermă mînată crezul gorkian despre artă, porunca sfîntă a artei revoluționare: „Omul — el e cel mai mare adevăr. Omul! Ce mîndru, ce mlaunat sînt acest cuvînt...”. O. RAPPAPORT

In gospodăria colectivă „7 Noiembrie” din Semlaci

In hala expoziției agro-silvice regionale e o hartă a regiunii presărată cu puncte roșii care indică localitățile unde în vremuri îndepărtate iobagii s-au răsculat pentru pline și libertate. Cu un asemenea punct e marcată și comuna Semlaci. Și aici au fost cîndva războaie jărănești.

Mai încoace însă, privirile îți sînt atrase de un stand cu multe bogății. E standul gospodăriei agricole colective „7 Noiembrie” din Semlaci. Acesta ilustrează hărnicia și priceperea, spiritul gospodăresc al colectivității și în același timp ei prezintă vii forta unită a țărănilor care au pornit pe un drum nou.

E o zi ploioasă și nu toți membrii brigăzilor de cîmp sînt la lucru. Ei au venit însă la colțul roșu al gospodăriei și citesc ziare, reviste sau ascultă muzică. Am intrat în vorbă cu Iosif Takacs, un om între două vîrste, gata oricînd să dea un sfat bun.

— Mă întrebați cum e la noi, iată vă povestesc — începu Takacs. Înainte eram oameni sărați, trudeam din greu și flămînzam. Acum sîntem oameni înstăriți. În comun lucrăm mai ușor și ni se îndoaie podurile de greutatea bucatelor. Eu înainte nu aveam nici o palmă de pămînt. Toată averea mea erau cei 9 copii. Mă speleam pe ogoarele bogățiilor și niciodată nu mi-ajuns agonisirea de bucate pînă în primăvară. La reforma agrară din 1945 am primit 5 ha. de pămînt cu care am intrat în colectivă. De atunci nu știu ce-i lipsa de piine. Dimpotrivă, în fiecare an am griu de vinzare. Acum, la avansul de 40 la sută, am dus acasă 2.700 kg. grâu, 4.800 kg. porumb, 80 kg. zahăr, multe alte produse și o sumă frumoasă de bani. De cînd sînt colectivist, mi-am cumpărat mobilă frumoasă și trîncică, am făcut zestre la fele și mi-am îmbrăcat toată familia. Dar parcă numai în casa mea e belșug? Mergeți la Iosif Kothay, care înainte era sărac lipsit pămîntului, iar acum are radio, vacă de lapte, bicicletă și de curînd și-a făcut un grajd.

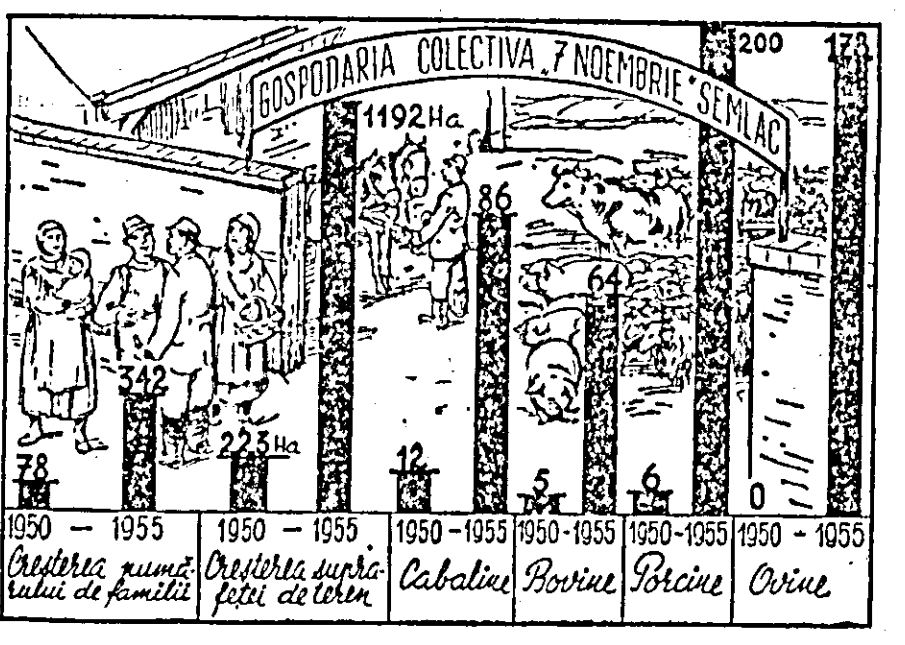
Toți colectiviiștii trăiesc bine. Aproape 100 de familii au aparate de radio, mobila nouă sau biciclete pe care și le-au cumpărat de cînd muncesc în gospodăria colectivă. Partea cea mai mare a avutului nostru este însă în comun, despre care vă pot povesti mai bine tovarășii din conducere.

S-au scurs cinci ani de cînd 78 de țărani sărați și mijlocași din Semlaci și-au unit de bună voie, la îndemnul partidului, pămîntul și uneltele de lucru, formînd marea gospodărie colectivă careia i-au dat denumirea de „7 Noiembrie”, deoarece această dată a deschis tuturor muncitorilor un drum nou. Dezvoltarea avutului comun se face pe calea aplicării regulilor agricole înaintate, a cultivării celor mai rentabile culturi. Astfel, de pe 45 ha. cultivate în acest an cu seclele de zahăr, colectiviiștii au obținut o producție medie la ha. de 30.000 kg., primind pentru sfocla predată 320.000 lei și 11.600 kg. zahăr. Producțiile de 3.096 kg. orz, 2.272 kg. ovăz, 3.800 kg. porumb la ha. obținute în acest an, sînt mărturia lucrării cu pricepere a pămîntului.

Atelierele de rotărie, fierărie, țîmplărie, mecanică, etc. sînt de asemenea un izvor de venituri.

Prin hărnicia colectiviiștilor și cu ajutorul statului, în gospodărie au apărut noi construcții: un grajd pentru 60 vaci, o maternitate pentru scroafe, două pălăne cu o capacitate de 20 vagoane, remize, etc.

Cine a cunoscut cu ani în urmă pe țărani muncitori din Semlaci, rămîne uimit de schimbările petrecute în viața lor. Ei sînt azi oameni înstăriți, luminați. Sînt cu toții convinși că drumul pe care au pornit, drumul arătat de țărănimea sovietică, e un drum bun.

In contul anilor viitori

Oamenii muncii sărbătoresc anul acesta ziua de 7 Noiembrie cu noi succese în producție. Sînt muncitori și brigăzi care au depășit filele calendarului, lucrînd în contul anilor viitori. De pildă, brigada U.T.M. nr. 1 din secția vagonaj a uzinelor „Gheorghe Dimitrovi”, condusă de tov. Pantelimon Badea, dă acum produse în contul lunii noiembrie 1957.

La această întreprindere mai sînt și alte brigăzi care au luat-o înaintea calendarului. Brigada de economii „Steaua roșie”, condusă de tov. I. Stumpf, aplicînd metodele sovietice Lidia Korabelnikova și Vorosin, își depășește zilnic norma cu 140-160 la sută. Membrii brigăzii lucrează acum în contul lunii mai 1957, iar în perioada iulie-octombrie au realizat economii în valoare de peste 7.500 lei.

Planul anual îndeplinit înainte de termen

Întreprinderea „Progresul” are secții în toate culturile orașului, care pun la dispoziția oamenilor muncii produse de larg consum și execută diferite prestări de serviciu. Prin munca însușită depășe de întregul colectiv și prin măsurile tehnico-organizatorice luate de conducerea întreprinderii, planul anual al producției globale a fost realizat în ziua de 20 octombrie. Această victorie a dat un nou avînt muncitorilor de la „Progresul”, care pînă în prezent au depășit planul anual cu 2 la sută.

Printre fruntașii în întrecerea socialistă, care au contribuit la aceste realizări, sînt tovarășii Emerik Poronai, Nicolae Vitoroi și alții.

Cu lucrările agricole de toamnă terminale

Întrecerea socialistă și patriotică, desfășurată în cinstea celei de a 38-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, a dovedit naștința oamenilor muncii de pe ogoarele de a împlini mărețul eveniment cu realizări cit mai însemnate. Această năzuință este concretizată de faptul că în 56 comune, 56 întovărășiri agricole și 36 gospodării colective a luat sfîrșit recoltatul culturilor țirzii; în 5 comune, 18 întovărășiri agricole, 17 gospodării colective și 3 gospodării agricole de stat s-au efectuat în întregime arăturile pentru însămînțările de toamnă, iar în comuna Arcehiș și în 10 întovărășiri agricole, 9 gospodării colective și două gospodării de stat planul însămînțărilor de toamnă a fost îndeplinit. Pe ogoarele întovărășirilor din Bulci, Bălcescu, ale colectiviiștilor din Bărăteaz, Tisa Nouă, Cruceni, Sînpaul, Vladimirescu, Zămandul Nou, Sîclău, Sîntea Mare, ale gospodăriilor de stat din Cermei, Siria etc., unde s-au respectat regulile agrotehnice și timpul optim la însămînțat, culturile au și răsărit.

Muncitorii sovietici — dascăli noștri iubii

Oamenii muncii din țara noastră prețuiesc mult metodele înaintate de muncă ale constructorilor comunistului. Le prețuiesc pentru că ele ajută la rezolvarea multelor probleme ale producției, la creșterea productivității muncii. Locul metodelor învechite este cucerit tot mai mult de metodele de muncă sovietice și ale fruntașilor în producție din țara noastră.

Participanții la întrecere din întreprinderile metalurgice se gîndesc cu recunoștință la Bikov, Bortkevici și Kolesov, ale căror metode au găsit o largă aplicare în această ramură. Muncitorii din transporturi multumesc Klavdiei Baranovskaia, lui Lunin și Papavin, pentru ajutorul primit prin aplicarea metodelor lor.

Muncitorilor din industria ușoară, le sînt dragi metodele Kovalov, Iliev-Vlasov și altele cu ajutorul cărora obțin mil de metri de țesături în plus.

Aplicarea metodelor sovietice a adus mari foloase fabricilor și uzinelor arădene. Ele au contribuit din plin la îndeplinirea înainte de termen a sarcinilor de plan la toți indicii, în multe întreprinderi la reducerea prețului de cost, realizarea de economii și îmbunătățirea calității produselor.

Luna prieteniei romino-sovietice a prilejuit și în acest an intensificarea activității pentru extinderea metodelor sovietice în întreprinderile noastre.

La mașină sovietică, după metode sovietice

Mîndră și impunătoare se înfățișează astăzi privirii clădirea fabricii de mașini unelte „Iosif Rangheț” din Arad.

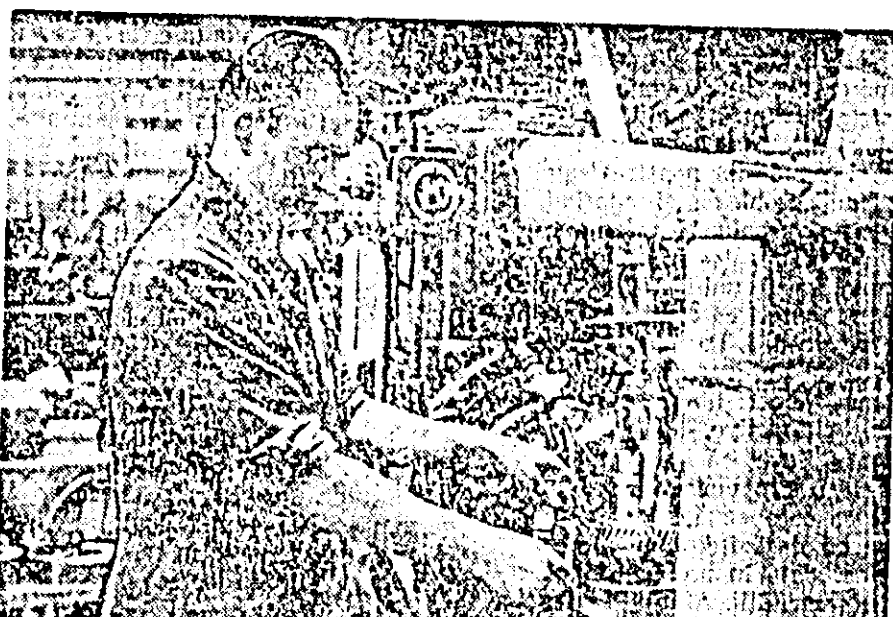
De la atelierele rudimentare de ieri, împrăștiate în toate colțurile orașului, din care era formată fabrica „Victoria”, pînă la fabrica modernă, constructoare de mașini unelte de azi, înzestrată cu utilajul cel mai modern, e un drum de realizări minunate, care poartă pecetea frățescului ajutor sovietic.

Secția de roți dințate este așezată în hala centrală a fabricii, o hală spațioasă în care lumina zilei pătrunde din abundență. Aici vutește zgomotul mașinilor de tot felul: strunguri mari și mici, freze, raboteze, mașini de găurit. Majoritatea sînt noi, iar multe din ele poartă marca de fabricație a unor uzine sovietice.

La o freză modernă, de producție sovietică, lucrează frezorul Emerik Nagy, un bărbat tînr, înalt, parcă anume făcut pentru această mașină modernă și robustă.

— Strașnică e freza asta — spune el. De mai bine de cinci ani de zile lucrez la ea și de foarte puține ori s-a defectat. Și produce, nu glumă! Dar și eu o îngrijesc, — nu uită el să adauge. O curăț și o ung la timp.

Intr-adevăr toate piesele frezei lucesc de curățenie. Iar cînd frezorul trece cu cîrpa peste corpul lucios al mașinii pentru a îndepărta cele mai mici fire de praful sau urme de murdărie, mina și ochii i se opresc multă vreme asupra tăbliței pe care se vede scris în rușește marca fabricii: „Komsomol”.

Muncitorul Emerik Nagy lucrînd la freza sovietică „Komsomol”.

Șeful secției i-a vorbit apoi despre tăierea rapidă a metalelor, metoda inițiată de vestiții strungari sovietici Bikov-Bortkevici. Această metodă — îl lămurii el — poate fi adaptată și la frezarea metalelor.

Maistrul Herter, împreună cu alți tehnicieni, l-a ajutat apoi să-și confecționeze cutițele necesare aplicării metodei de frezare rapidă, pe care frezorul Emerik Nagy începu s-o folosească. Chiar de la început, el reuși să dea două norme pe zi.

Nici nu fuseseră încă bine apreciate roadele aplicării metodei de tăiere rapidă și frezare rapidă a metalelor și iată că zărele împărțeau experiența dobîndită de muncitorii fruntași în aplicarea metodei de tăiere intensivă a metalelor a lui Kolesov, sau de frezarea rapidă a metalelor a fruntașilor sovietici Saveli, Gușeev și Makeev.

Emerik Nagy a fost în această perioadă numai ochi și urechi. E a studiat temeinic noua metodă de frezare rapidă a metalelor. La roțile dințate pe care le lucrează se preta tocmă bine. Iar în ce privește mașina de asta e sigur, nu-l va face de ris. Și-a construit un nou cutit de frezat, după indicațiile tehnice ale noii metode, și a început să lucreze cu regimul de frezare rapidă. Rezultatul: norma a fost din nou depășită. Fre-

zorul a reușit să producă în 8 ore de lucru 9 păpuși fixe pentru strung, în loc de cinci bucăți cite producea înainte.

Frezorul Emerik Nagy a fost de multă vreme declarat fruntaș în întrecerea socialistă, iar portretul său se află la loc de cinste pe panoul de onoare al fabricii.

Piesele brute, frumos stivuite, așteaptă să le vie rîndul pentru a fi prelucrate. Alături, aranjate în ordine așteaptă piesele care au fost prelucrate. Astăzi e schimb de onoare în cinstea zilei de 7 Noiembrie, și frezorul Emerik Nagy se grăbește. În mîna o piesă, o așează în mașină, fixîndu-o bine, așează apoi cu băgare de seamă cutitul și pornește motorul. În clipa următoare piesa începe să prindă contur finit; în urma cutitului, apar unul elte unul, dinții păpușii fixe. Piesa este gata. Cu o mișcare rapidă și sigură frezorul o scoate din mașină și alta îi ia rîndul.

Frezorul Emerik Nagy își cunoaște perfect mașina și metoda sovietică cu care lucrează și de aceea nu-l zi în care să nu-și depășească norma. Azi însă, cu prilejul schimbului de onoare, a întrecut rezultatele de pînă acum: a făcut, într-un singur schimb, trei norme de lucru.

CORNELIU V. SABAU

Influența Marii Revoluții Socialiste din Octombrie asupra mișcării revoluționare din regiunea Arad

Războiul imperialist, izbucnit în 1914, a provocat suferințe nenumărate și mizerie tuturor oamenilor muncii.

În urma economiei de război, producția industrială și agricolă din regiunea Arad s-a micșorat continuu. Astfel, producția de grâu a scăzut în 1916 la 2/3, iar în 1918 la 5/6 la sută. Producția fierului în 1918 a scăzut la 55 la sută în raport cu 1913, iar cea mai mare parte a disponibilului, și așa limitat, a fost luată cu forța pentru armată și pentru „aliați”.

Tisa Ștefan, care pe lângă faptul că era prim-ministru al Ungariei, mai era și deputat Aradului, a fost nevoit să recunoască faptul că o însemnată parte a țărăniimii muncitoare flămînză în sensul strict al cuvîntului.

Situația proletariatului orășenesc era și mai rea decît a țărăniimii. La Arad centrul de aprovizionare al muncitorilor de la fabrica de vagoane, n-a mai distribuit untură, făină și îmbrăcăminte în ultimii ani ai războiului. Numai cînd muncitorii au cerut insistent talpă de ghețe ca să poată trimite copiilor la școală, ajutorul de primar „a aprobat” 10 kg. de talpă.

În aprovizionarea publică era o dezordine uriașă și înșelăciune. Astfel, în 1918 a ieșit la iveală că întreprinderea pentru aprovizionarea publică a orașului nu avea pusă la punct contabilitatea pe ani de zile în urmă și nu se putea stabili de fapt ce s-a împlinat cu sumele și materialele folosite.

Întreprinderile — la cererea fabricanților — au fost puse sub supravegherea militară, ca să împiedice izbucnirea grevelor.

Intr-o situație materială grea se aflau și funcționarii cu salarii de mizerie. Astfel, nu e de mirare că la Arad, în 1917, cu toată cenzura, chiar și zărele recunoșteau că sînt cazuri de moarte prin foame.

Drept urmare a conducerii militare incompetente numărul pierderilor de oameni în război a devenit uriaș. În 1916 au fost încorporați și cei de 18 ani, ba din 1917 înainte și o parte din cei declarați oficial ca inapți pentru serviciul militar.

Asistența socială a administrației de stat se reducea mai ales la apărarea de dani și promisiuni umflăte.

Este cunoscut faptul că în orfelinatul din Arad — deși erau 200 de locuri — n-au fost primiți decît 21 de orfani, pentru că ceilalți orfani de război nu puteau face față anurilor formalității și nici primăria orașului Arad „nu putea face nimic”, căci Ministerul de Interne n-a aprobat încă regulamentul privind la săraci, înaintat cu mulți ani înainte.

În timp ce mizeria muncitorilor devenea tot mai gravă, clasa dominantă se îmbogățea, accentuîndu-se tot mai mult exploatarea.

Nu avem la dispoziție o statistică completă a câștigurilor de război ale marilor întreprinderi ale capitalului financiar arădean, dar putem constata că ele au câștigat sume enorme. Sînt cunoscute — de pildă — traficul de mare amploare ale lui Hámori, mare proprietar din Curtici, și deputat. Pe baza drepturilor de imunitate ca deputat, el făcea trafic cu nenumărate vagoane de cereale, în timp ce țărăniimii muncitori flămînzeau. Pe muncitorii săi agricoli îi hrănea cu carnea porcilor morți, iar mîncarea muncitorilor și prizonierilor ruși care lucrau pe moșia lui din Gai sau pe alte moșii, punea s-o gătească cu ulei de rapiță, necomestibil în loc de untură.

Pretorul din Chișineu Criș, și-a câștigat prin speculă în timpul războiului, un castel la Șimand, 40 de ha. pămînt, etc.

În timp ce mîile de soldați suferau pe fronturi, stăpîniți capitalului financiar, cu scutire militară în buzunar, jucau jocuri de noroc pe terasa cafenelei orășenești.

Tot atunci notarii de la sate comitau abuzuri nemaipomenite, mai ales în legătură cu ajutoarele de război.

Pe lângă toate acestea clasa dominantă maghiară prima fără milă celelalte naționalități. Burghezia voia să introducă în Arad un sistem administrativ nou, care să înlesnească apăsarea și mai mare a naționalităților.

Clasele dominante se temeau de creșterea continuă a nemulțumirilor proletariatului. Conducerea trădătoare a partidului social-democrat a venit în ajutorul lor, îndemnînd muncitorimea la încetarea luptei de clasă, condamnînd grevele și cererile de mărire a salariilor. Gazetele burgheziei arădene, ca „Aradi Közlöny” au și lăudat în mai multe rînduri, pe conducătorii partidului social-democrat pentru serviciile lor. Dar lupta poporului muncitor, avînd în frunte clasa muncitoare, n-a putut fi înăbușită.

În acele zile avea loc, în Rusia, Marea Revoluție Socialistă din Octombrie 1917.

Victoria revoluției proletare în Rusia a rupt din sistemul imperialist mondial o șesime a lumii și, prin aceasta, capitalismul a primit o rană care nu se va putea vindeca niciodată. Printre cei care au luat parte la Revoluție au fost și numeroși muncitori și țărani din Ungaria, ajuși prizonieri de război în Rusia. Printre ei se găseau și mulți fii ai regiunii noastre. Mulți dintre ei au luptat cu arma în mînă, în rîndurile Armatei Roșii, împotriva contrarevoluționarilor și a intervenționiștilor.

Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a dat avînt și în regiunea Arad mișcării muncitorești și mișcării de eliberare națională a popoarelor oprimate, împotriva războiului imperialist, pentru pace și libertate. Au exercitat o puternică influență mai ales decretelor statului sovietic în legătură cu pacea fără anexiuni și despăgubiri de război, decretelor privind împărțirea pămîntului moșterese etc.

Înainte și în timpul tratativelor de pace, survenite ca rezultat al Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, muncitorimea, prin puternice manifestații, a dat dovadă de prețioasă ei de luptă și de simpatia ei frățescă față de proletariatul rus.

La 4 decembrie 1917, mii de muncitori din Arad au manifestat pentru pacea fără anexiuni și despăgubiri de război și pentru dreptul de autodeterminare al popoarelor. Aceasta a fost un răspuns la încercările cercurilor conducătoare reacționare de a răpi o parte din tînărul stat al muncitorilor și țărănilor, Rusia Sovietică.

Conducerea trădătoare a partidului social-democrat n-a îndrăznit nici în Arad și nici în altă parte să se opună mișcării revoluționare în plină creștere. În mod josnic, ea s-a străduit însă să concentreze preocupările proletariatului doar asupra luptei pentru dreptul de vot universal, ca și cînd obținerea acestuia ar fi însemnat eliberarea clasei muncitoare. Și în Arad s-a dat lozincă social-sovinistă: „Dacă nu e drept de vot, nu e muniție!”. Cu toate uneltrile conducătorilor social-democrați, trădători ai intereselor muncitoriei, s-au ridicat tot mai multe elemente revoluționare care au dus o luptă susținută în vederea întăririi mișcării împotriva războiului și pentru adevăratele interese ale celor ce muncesc. Poliția s-a strădui prin toate

mijloacele să împiedice întinderea mișcării. Astfel, în mai 1918, cînd Eugen Landler, unul dintre organizatorii mișcării antirăzboinice și conducătorul muncitorilor de la calea ferată a (înut o adunare în cîminul muncitoresc (dispensarul T.B.C. de astăzi), poliția a atacat cu forța pe cei prezenți și a împiedicat continuarea ședinței.

Nemulțumirea muncitorilor față de conducătorii oportuniști, a luat proporții tot mai mari. Adunarea muncitorilor de la calea ferată din Arad, din februarie 1918, demască conducerea centrală pentru că aceasta nu făcea altceva decît să trimită memorii, fără nici un rezultat, guvernului. Păturile largi ale celor ce muncesc trec acum pe terenul acțiunii. Se mișcă pe rînd, constituindu-se în organizații, funcționarii publici, gazetarii, învățătorii, profesorii, medicii.

Se învionează și lupta proletariatului agricol. În multe locuri el cer urcare salariilor de către proprietarii de pămînt și chibauri. În primăvara lui 1918, lupta clasei muncitoare a luat proporții și mai mari. La 23 aprilie multe mii de muncitori sînt în grevă, în uzinele și fabricile Aradului, și în aceeași zi muncitorimea din Arad (îne o mare adunare în piața din fața Căminului muncitoresc. Partidul social-democrat a vrut să aducă în fața adunării problema dreptului de vot universal, ca cea mai importantă revendicare. Muncitorii adunați au manifestat însă nu numai pentru dreptul de vot, ci și pentru pace, împotriva furnizorilor armatei, ce se îmbogățeau tot mai mult.

Se învionează și lupta proletariatului agricol. În multe locuri el cer urcare salariilor de către proprietarii de pămînt și chibauri. În primăvara lui 1918, lupta clasei muncitoare a luat proporții și mai mari. La 23 aprilie multe mii de muncitori sînt în grevă, în uzinele și fabricile Aradului, și în aceeași zi muncitorimea din Arad (îne o mare adunare în piața din fața Căminului muncitoresc. Partidul social-democrat a vrut să aducă în fața adunării problema dreptului de vot universal, ca cea mai importantă revendicare. Muncitorii adunați au manifestat însă nu numai pentru dreptul de vot, ci și pentru pace, împotriva furnizorilor armatei, ce se îmbogățeau tot mai mult.

Greva generală din iunie a fost cea mai mare dintre mișcările din 1918. Cauza directă care a dus la declanșarea ei a fost teroarea jandarmilor, la care a recurs clasa dominantă împotriva muncitorilor porniți la luptă din cauza situației lor de nesuporțat.

La 22 iunie, sîmbătă dimineașa la orele 9, la vestea răspîndirii grevelor și în alte orașe, muncitorii de la fabrica de avioane, cei de la fabrica de vagoane, fabrica textilă, atelierele căilor ferate și de la trenul care circula pe strada principală din Arad au declarat grevă. A doua zi le-au urmat exemplul și tipografii. Cu toate uneltrile conducătorilor social-democrați trădători, greva a (înut 5 zile. Mai tîrziu au declarat grevă și gazetarii. În 1918 grevele se (îneau lanț.

Tot mai mari mase dintre luptătorii de pe front — muncitorii și țărăniimii — în haină militară — refuză să-și dea viața pentru guvernele imperialiste. Pretutindeni a produs o puternică impresie oferta de pace a guvernului sovietic, care a avut ca urmare faptul că armatele aflate pe front, față în față, fraternizau între ele și soldații se întorceau cu mîile acasă de pe front. Autoritățile claselor dominante au încercat să împiedice mișcarea, prin introducerea stărilor de asediu. Soldații însă, în multe locuri, s-au opus jandarmilor și polițistilor: astfel, în decembrie 1917, între Mîcăleș și Tudor Vladimirescu, iar în ianuarie 1918 la Ineu și în alte părți, soldații întorși acasă s-au opus, trîgînd focuri asupra jandarmilor.

Lupta maselor exploatare și asuprite a devenit din ce în ce mai puternică. În octombrie, subprefectul județului Arad cere disperat, de urgență, trimiterii unor trupe de jandarmi în ajutor, deoarece mișcarea populară se apropia de revoluție. Jandarmii reacțiunii și celelalte forțe ale burgheziei și moșierimii, ajutați de conducătorii trădători ai partidului social-democrat, n-au putut însă înăbuși lupta maselor, în frunte cu clasa muncitoare.

EUGEN GLUCK, asistent la Muzeul regional Arad

Lucrările conferinței de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri

Continuarea discutării primului punct de pe ordinea de zi

GENEVA 5. (Agerpres). — TASS anunță: La ședința din 4 noiembrie a miniștrilor Afacerilor Externe ai Franței, Angliei, Uniunii Sovietice și S.U.A. a continuat discutarea primului punct de pe ordinea de zi — securitatea europeană și Germania. Ședința a fost prezidată de V. M. Molotov.

J. F. Dulles, care a luat primul cuvântul, a declarat că în ajunul celor trei zile de intrerupere a lucrărilor conferinței, consideră util să încerce să facă bilanțul discuțiilor purtate timp de o săptămână în legătură cu primul punct de pe ordinea de zi.

Citind din directivele date miniștrilor de către șefii guvernelor în legătură cu acest punct de pe ordinea de zi, Dulles a declarat:

Cele trei puteri occidentale, încercând să aducă la îndeplinire aceste directive, au făcut la 28 octombrie o propunere care ține seama de legătura strânsă dintre unificarea Germaniei și securitatea europeană. Propunerile noastre leagă aceste două probleme și cuprind, pe de o parte, propuneri referitoare la securitate și bazate pe principiul că Germania va fi unificată în conformitate cu hotărârile șefilor guvernelor și, pe de altă parte, o propunere cu privire la unificarea Germaniei pe baza unor alegeri libere, așa cum se prevede în directive.

Uniunea Sovietică a făcut la 28 octombrie o propunere cu privire la securitatea europeană, care ignoră aproape cu desăvârșire directivele care ne-au fost date în problemele deosebite ale securității. Afară de aceasta, aceste propuneri nu țin seama de legătura strânsă dintre unificarea Germaniei și securitatea europeană. Aceste propuneri sovietice nu recunosc nici o legătură între aceste două probleme, ci, dimpotrivă, presupun divizarea Germaniei, după toate probabilitățile, pe un termen nelimitat.

Ulterior, la 31 octombrie, Uniunea Sovietică a făcut noi propuneri cu privire la securitatea europeană, a spus Dulles în continuare, deși tot nu țin seama de legătura dintre această problemă și cea a unificării Germaniei, corespund mai puțin directivelor în ce privește securitatea. În această privință, aceste propuneri sînt mai apropiate de propunerile puterilor occidentale din 28 octombrie.

Dulles a declarat că nu subapreciază seriozitatea problemelor care se vor ivi în mod inevitabil cînd conferința va trece la îndeplinirea sarcinilor care a traduce propunerile generale existente în limbajul unor prevederi contractuale concrete. Totodată, a spus el, însuși optimismul faptul că în ciuda deosebirii menționate există un mare grad de înțelegere în problema realizării securității în Europa.

El, Molotov a pus mai mult întrebări cu privire la propunerile noastre referitoare la securitate. Noi am răspuns la aceste întrebări, deși domnul Molotov continuă să le pună. Poate că acest lucru se datorează faptului că este într-adevăr greu să se ajungă la o înțelegere deplină, atît timp cît nu vom porni toți de la una și aceeași premiză — premiza reunificării Germaniei.

J. Dulles a făcut apoi aprecieri asupra rezultatelor discutării problemei germane.

Delegația sovietică, a spus el, continuă să nu reacționeze la anumite directive care ne-au fost date. Singura propunere a Uniunii Sovietice constă în declarația că poporul german este lipsit de posibilitatea de a trăi într-un stat reunificat și de aceea delegația sovietică propune constituirea unui consiliu alcătuit din reprezentanți ai așa zisei Republici Democratice Germane și a Republicii Federale Germane. Uniunea Sovietică nu a prezentat nici o propunere în problema reunificării Germaniei prin alegeri libere și continuă pînă în prezent să se eschiveze de la examinarea propunerilor prezentate de puterile occidentale în această problemă.

Șefii celor patru guverne — a continuat el — au realizat în iulie un acord care a trezit noi speranțe în lume. Cînd președintele Eisenhower s-a înfaptit la Geneva el a vorbit poporului american la posturile de radio și televiziune. El a declarat: „Sperăm din toată inima că aceste negocieri vor fi îndeplinite”. Președintele a spus în continuare: „Încercarea trebuie să înceapă în octombrie, deoarece atunci va avea loc conferința următoare — conferința miniștrilor Afacerilor Externe. Principiul ei scop va fi de a se ocupa de problemele asupra cărora s-a căzut de acord și de a traduce în limbajul unor tratative bine determinate tezele generale asupra cărora s-a realizat o înțelegere.”

Dulles a declarat că sarcina conferinței constă în a îndeplini sarcinile care au fost date în iulie a. c. și în a încheia acorduri precise. În acest scop, a spus el, S.U.A. împreună cu Marea Britanie și Franța au prezentat propuneri precise cu privire la securitatea europeană, care

țin seama de legătura strînsă dintre securitatea europeană și reunificarea Germaniei precum și propuneri concrete privitoare la reunificarea Germaniei prin alegeri libere.

Citind declarația președintelui Eisenhower că lucrările conferinței constituie o încercare, Dulles și-a exprimat speranța că această încercare va fi încununată de succes. Dacă ea nu va da însă rezultate pozitive, a declarat el, aceasta nu s-ar datoră faptului că delegațiile occidentale nu doresc să aplice declarațiile făcute în iulie.

Apoi a luat cuvîntul A. Pinay. Propunerile sovietice cu privire la unificarea Germaniei, a susținut el, încearcă pur și simplu să permanentizeze divizarea acestei țări. În propunerile sovietice nu este prevăzută restabilirea unității Germaniei. Dimpotrivă, ele presupun existența a două state germane diferite și ar face ca scindarea existentă în prezent să capete un caracter permanent.

A. Pinay a declarat în continuare că delegația sovietică, ținînd să-și justifice poziția, invocă faptul că de cîțiva ani cele două Germanii se dezvoltă în direcții diametral opuse. Dar delegația sovietică — a spus el — presupune oare o apropiere prin menținerea divizării? Delegația sovietică ne spune mereu că unitatea Germaniei trebuie să fie o chestiune a germanilor înșiși.

Noi n-am încetat niciodată să proclamăm acest principiu. Am considerat întotdeauna că este necesar ca germanii să-și spună cuvîntul și că ei să-și poată alege în mod liber guvernul pe care-l doresc.

Am discutat în mod amplu în cîteva ședințe — a continuat Pinay — proiectele și observațiile delegației sovietice. Dar nici pînă acum nu știm ce intenționează să ne spună delegația sovietică despre planul nostru de alegeri libere în Germania, care a fost revizuit ținîndu-se seama de schimbările ce s-au produs de la conferința din 1954. Întrucît delegația sovietică nu este, probabil, propuneri speciale în legătură cu acest punct care este însă deosebit de important și căruia în directivele șefilor guvernelor i se acordă o mare însemnătate, n-ar putea cel puțin să ne comunice ce părere are despre propunerile noastre? Aș vrea să conving delegația sovietică de acest lucru.

Arătînd dificultățile prin care trece poporul german în urma divizării țării, A. Pinay a spus: Dacă ne vom gândi la aceste dificultăți vom înțelege mai bine faptul că întregul popor german dorește din tot sufletul unitatea și cere ca unificarea sa aibă loc cît mai repede. Chiar dacă ne-am fi întrunit aici fără instrucțiuni preliminare, noi, șefii delegațiilor, ar fi trebuit, din punct de vedere uman și ținînd considerentele de ordin politic, să ajungem cît mai repede și prin orice mijloace la unificarea poporului german. Acest lucru este cu altă măsură necesar cu cît ne-am întrunit aici după hotărîrea solemnă adoptată în iulie la conferința la nivelul cel mai înalt, de către șefii guvernelor noastre. El nu consacrat o săptămână de muncă grea elaborării unor directive pentru noi, care sînt cunoscute în întreaga lume și care au fost salutate cu entuziasm de toate popoarele. Aceste directive cuprind între altele instrucțiunea dată miniștrilor de a pregăti unificarea Germaniei prin alegeri libere. Ce mai așteptăm?

A. Pinay a declarat în încheiere că personal consideră că această conferință nu-și va îndeplini sarcina dacă nu va hotărî imediat că alegerile nu mai pot fi amîinate decît pînă anul viitor.

După Pinay a luat cuvîntul H. Mac Millan. În ședința de ieri — a spus el — am expus două principii care, sper, ne-ar putea servi drept călăuză în rezolvarea problemei reunificării Germaniei. Am propus ca, în interesul nostru, precum și în interesul poporului german, reunificarea să fie efectuată cît mai repede posibil și că ea să se bazeze pe principii acceptabile pentru germani. În declarația de la Geneva a spus el că el și-a exprimat părerea că, întrucît el este un om de știință, el nu poate înțelege de ce nu dorește delegația sovietică să se alăture propunerilor puterilor occidentale cu privire la unificarea Germaniei prin alegeri libere.

Dacă am înțelege bine, declarația d-lui Molotov — a continuat Mac Millan — atunci, după părerea sa, nu se poate obține în prezent reunificarea Germaniei din cauză că în Germania s-a creat o situație nouă ale cărei trăsături principale sînt următoarele: În primul rînd, există două state rivale; în al doilea rînd, în Germania există două ordini sociale diferite; și în al treilea rînd, o parte a Germaniei este militarizată, iar cealaltă parte este pașnică. În ceea ce privește prima trăsătură a noii situații, menționată în

discursul d-lui Molotov, a continuat Mac Millan, în existența a două state germane separate nu-l nimic nou, deși, după părerea noastră, Germania răsăriteană nu este un stat. Dar tocmai pentru că Germania este divizată în două părți, șefii guvernelor ne-au însărcinat s-o reunificăm. Să ne unim pentru a lichida existența a două Germanii și să reunificăm Germania.

Vorbînd despre „cel de al doilea aspect în analiza d-lui Molotov — existența a două sisteme sociale diferite” în Germania, H. Mac Millan a declarat că nici acest lucru nu cuprinde nimic nou. Faptul că există două sisteme sociale — a spus el — nu este un obstacol în calea reunificării; dimpotrivă trebuie să servim drept motiv al reunificării.

În ceea ce privește punctul 3 al declarației d-lui Molotov și anume că Germania occidentală s-a remilitarizat și se dezvoltă pe calea remilitarizării, în timp ce Germania răsăriteană este un stat iubitor de pace, a spus Mac Millan, nu-i nici un temei ca Germania occidentală să fie denumită stat militarizat. Ea nu are armată, nu are flotă militară, nu are flotă militară aeriană, în timp ce în Germania răsăriteană, după cum știe dl. Molotov, armata are un efectiv de 100.000 de oameni, există artilerie și forțe militare aeriene. Cu toate acestea, a declarat Mac Millan, sîntem gata, așa cum au declarat domnii Dulles și Pinay, să acordăm toate garanțiile și să luăm toate măsurile de control necesare.

Mac Millan s-a ocupat apoi de „planul Eden” prezentat de delegațiile celor trei puteri occidentale și a declarat că delegația sovietică nu și-a exprimat încă părerea în legătură cu acest plan. De aceea a spus Mac Millan, îmi voi permite să-l pun d-lui Molotov cîteva întrebări:

În primul rînd, este el de acord că reunificarea Germaniei trebuie îndeplinită cît mai repede sau consideră că în prezent este mai bine să se mențină divizarea Germaniei? În al doilea rînd, este el gata să discute o metodă pe baza căreia s-ar putea îndeplini misiunea care ne-a fost dată prin directivele șefilor guvernelor, în loc de a folosi tactica tergiversării? În al treilea rînd, este el de acord că garanțiile pe care le-a propus puterile occidentale vor fi suficiente pentru a asigura alegeri libere? În al patrulea rînd, este el de acord că cele patru puteri au datoria nu numai de a organiza alegerile ci și de a asigura ținerea lor în condiții de libertate? În al cincilea rînd, este el de acord că reprezentanții liberi aleși ai poporului german sînt cei cărora trebuie să li se încredințeze întocmirea unei constituții? În al șaselea rînd, este el de acord că este necesar să se înceapă tratative cu privire la încheierea unui tratat de pace cu reprezentanții poporului german, aleși în acest scop cît mai repede de către întreg poporul german? În al șaptelea rînd, este el de acord cu faptul că în prezent, după zece ani de la terminarea războiului, ar fi just să se creeze un guvern democrat al întregii Germanii, care să reprezinte întregul popor german?

A luat apoi cuvîntul V. M. Molotov.

El a subliniat că dl. Mac Millan a pus astăzi un număr destul de mare de întrebări. Dar delegația sovietică a ridicat o serie de probleme care se referă nu la anumite detalii ale sistemului electoral, nu la anumite detalii ale problemei germane, care, firește, se vor ivi atunci cînd miniștrii vor discuta și rezolva principalele sarcini ale reunificării Germaniei și ale securității europene.

Ar fi în primul rînd just să se sublinieze acele puncte asupra cărora pozițiile s-au apropiat, așa cum a făcut nu de mult precum și la ședința de astăzi, dl. Dulles. Într-adevăr s-a realizat o apropiere într-o serie de puncte privitoare la securitatea europeană. Dar au rămas în suspensie probleme principale asupra cărora noi trebuie să realizăm o înțelegere.

Noi avem datorita — a spus V. M. Molotov — de a avea păreri clare ale celor două părți, sau ale tuturor celor patru delegații prezente aici, în legătură cu problemele care sînt cu adevărat fundamentale pentru noi, ale securității Europei și căl fundamentale pentru rezolvarea problemei unificării Germaniei pe baze pașnice și democratice. Constat că deocamdată nu am primit un răspuns la principalele probleme asupra măsurilor pe care vrem să le coordonăm pentru a asigura securitatea europeană și unificarea Germaniei ca un stat pașnic și democrat.

Referindu-se la afirmațiile reprezentanților puterilor occidentale că proiectul celor trei puteri ar fi îndreptat spre îndeplinirea directivei șefilor guvernelor, în timp ce propunerile delegației sovietice nu ar corespunde scopurilor îndeplinirii acestor directive, V. M. Molotov a subliniat că nu a fost prezentată vreodată dovadă convingătoare în acest sens. El a arătat că din declarațiile anterioare ale delegației sovietice re-

iese limpede că propunerile sovietice corespund în întregime directivei adoptate de șefii guvernelor. Guvernul sovietic, a spus el, nu numai că a ținut și ține să îndeplinească directivele șefilor guvernelor, dar, mai mult, după conferința de la Geneva a șefilor guvernelor a adoptat o serie de măsuri îndreptate spre crearea unei atmosfere internaționale favorabile rezolvării sarcinilor trasate conferinței miniștrilor.

V. M. Molotov a arătat că trebuie să se evite a se da directivei șefilor guvernelor alt caracter decît cel pe care li au în realitate. Se știe că în elaborarea directivei șefilor guvernelor, reprezentanții celor trei puteri au ținut să pună problema germană înaintea problemei securității europene. Acest punct de vedere nu a fost acceptat. La actuala conferință, miniștrii celor trei puteri occidentale încearcă însă să prezinte acest punct de vedere care nu a fost acceptat de șefii guvernelor ca un punct de vedere care și-ar fi găsit expresia în directivele elaborate în comun de către șefii guvernelor. Șefii guvernelor au acordat o mare importanță atragerii reprezentanților poporului german la discutarea problemei germane. Ei au arătat că dacă miniștrii vor considera acest lucru oportun vor putea invita părțile interesate să participe la discuțiile din cadrul conferinței. Cu toate acestea, a declarat V. M. Molotov, noi nu am putut cădea de acord într-o problemă atît de simplă cum este invitarea reprezentanților poporului german, pentru a asculta părerea lor.

Șeful delegației sovietice a arătat în continuare că la conferință a fost ocrotită problema ridicată de delegația U.R.S.S. cu privire la retragerea trupelor străine din Germania pentru a se crea condiții mai favorabile apropierii celor două părți ale Germaniei. Or, poporul german este interesat ca conferința să adopte o hotărîre pozitivă în această problemă și să cadă de acord cu privire la retragerea tuturor trupelor străine din Germania cu excepția unui contingent limitat.

— a declarat V. M. Molotov — s-a ridicat în repetate rînduri problema alegerilor pe întreaga Germanie. Noi ne-am exprimat părerea în această privință. Îmi rămîne doar să subliniez ce este esențial în această problemă.

Important este faptul că noi discutăm nu pur și simplu problema alegerilor pe întreaga Germanie. Noi discutăm un anumit proiect al celor trei puteri, în care problema alegerilor pe întreaga Germanie are o importanță subordonată. Dispun de propunerea guvernelor Franței, Regatului Unit și Statelor Unite care este intitulată „Unificarea Germaniei și securitatea”. Propunerea este alcătuită dintr-o parte introductivă și un proiect de tratat, cuprinde așa zise „garanții speciale în legătură cu unificarea Germaniei” și include de asemenea „planul Eden” cu privire la alegeri.

Delegația sovietică a mai menționat o altă lucră pozitivă faptul că în cazul de față cele trei puteri au prezentat problema alegerilor pe întreaga Germanie în legătură cu sarcinile securității în Europa. Din textul acestui document, în care pe primul loc figurează problema sus menționată tratat reiese că problema alegerilor are aici o importanță în mod vădit subordonată. Acest lucru se vede chiar din faptul că tratatul prevede că „va intra în vigoare atunci cînd Germania unificată va hotărî să adere la organizația tratatului Atlanticului de nord și la Uniunea Europeană Occidentală”.

Din proiect rezultă așadar că problema unificării Germaniei și a alegerilor pe întreaga Germanie este subordonată de către cele trei puteri problemei intrării Germaniei unificate în tratatul Atlanticului de nord și în Uniunea Europeană Occidentală care sînt îndreptate împotriva Uniunii Sovietice. Știm că prin acordurile de la Paris, Germania occidentală a și fost atrasă în N.A.T.O. (blocul Atlanticului de nord). Acum ni se cere să ne dăm consimțămîntul asupra atragerii întregii Germanii în N.A.T.O. Pot oare contribui la aceasta Uniunea Sovietică sau celelalte țări pașnice? Răspunsul este clar: nu.

Dl. Mac Millan a pus aici destul de multe întrebări, dar a ocrotit problema principală, la care am așteptat un răspuns dar nu l-am primit pînă acum. Din ce cauză trebuie să subordonăm problema unificării Germaniei și problema alegerilor pe întreaga Germanie intențiilor bine precizate ale puterilor occidentale de a atrage Germania unificată în N.A.T.O.; (blocul Atlanticului de nord)? Poate oare acest lucru să corespundă intereselor naționale ale poporului german care, de altfel, nu este întrebare de nimeni în această privință? Poate oare acest lucru să corespundă intereselor securității europene generale și intereselor acelor state care nu pot să nu fie interesate în problema securității europene, dar care nu au fost întrebate nici ele în această privință?

Îmi rămîne să spun că în afară de aceste premize externe care în rezolvarea problemei germane sînt legate de asigurarea securității europene, în proiect nu se spune nimic despre premisele interne corespunzătoare sarcinilor unificării celor două state germane care există realmente în zilele noastre. Noi constatăm aceste fapte. Nu le putem ocoti dacă vrem să dăm un răspuns la problema pe care o discutăm, dacă vrem să acționăm în spiritul directivei pe care am elaborat-o șefii guvernelor. Propunerile care au fost prezentate de reprezentanții celor trei puteri au fost, se vede, prezentate ca o simplă declarație. Se creează impresia că autorii acestui proiect prezintă o propunere care nu creează o bază pentru coordonarea pozițiilor noastre aici în problema securității europene, care stă pe primul loc în ordinea noastră de zi și pe care o considerăm problema principală, nici în problema germană și în realizarea sarcinilor unificării Germaniei prin alegeri în întreaga Germanie.

Considerăm că în proiectul celor trei puteri problema securității europene nu este pusă pe o bază reală. Noi propunem să se abordeze altfel problema și să se facă primii pași spre restabilirea unității Germaniei. Tocmai acestor scopuri le corespund propunerile „cu privire la crearea Consiliului pe întreaga Germanie”.

După ce V. M. Molotov și-a încheiat cuvîntarea, J. F. Dulles a prezentat în numele guvernelor Franței, Angliei și S.U.A. propunerea intitulată „Unificarea Germaniei pe calea alegerilor libere”. În propunere se spune:

„Din inițiativa comună a guvernelor Franței, Regatului Unit, Statelor Unite și Republicii Federale Germane, miniștrii Afacerilor Externe ai Franței, Regatului Unit și Statelor Unite prezintă următoarea propunere ca un prim pas pentru îndeplinirea unificării Germaniei în condiții de libertate, în conformitate cu planul prezentat de cele trei puteri la 28 octombrie.

PROIECT DE HOTĂRIRE A CONFERINȚEI

În conformitate cu răspunderea comună a guvernelor pentru rezolvarea problemei germane și pentru unificarea Germaniei și pentru îndeplinirea directivei șefilor guvernelor ca rezolvarea problemei germane și unificarea Germaniei pe calea alegerilor libere să fie îndeplinite în conformitate cu interesele naționale ale poporului german și în interesul securității europene, miniștrii Afacerilor Externe ai Franței, Regatului Unit, U.R.S.S. și S.U.A. au căzut de acord în legătură cu următoarele:

1. În septembrie 1956 urmează să fie îndeplinite în întreaga Germanie alegeri libere și secrete, pentru alegerea reprezentanților în Adunarea Națională pe întreaga Germanie care urmează să elaboreze un proiect de constituție și să constituie în conformitate cu constituția guvernului Germaniei unificate.

2. Fiecare din cele patru puteri va numi reprezentanți în comisia care urmează să pregătească, consultîndu-se cu experții germani, o lege electorală pentru ținerea acestor alegeri, inclusiv măsurile eficace pentru garantarea și supravegherea asigurării libertății alegerilor.

3. Comisia trebuie să treacă fără întârziere la îndeplinirea funcțiilor sale și trebuie să prezinte un raport celor patru puteri pînă în ianuarie 1957.

V. M. Molotov a declarat că delegația sovietică va studia în mod cel mai atent această propunere, dar în prezent consideră posibil să facă cîteva observații preliminare.

Se prezintă aici, a spus el, un proiect în problema unificării Germaniei. Se pune întrebarea: de ce să nu-i întrebăm în această privință pe germanii înșiși. Se indică că reprezentanții Republicii Federale Germane sînt de acord cu acest proiect. Dar noi vrem ca părerea lor să fie exprimată aici, la conferința noastră. Am dori de asemenea să ascultăm părerea reprezentanților Republicii Democratice Germane. Poate că am putea să cădem de acord asupra invitației reprezentanților atît ai R.F.G. cît și ai R.D.G., cînd vom discuta mai amănunțit aceste proiecte, cum și altele.

În ceea ce privește esența noului proiect, a declarat V. M. Molotov, se poate spune acum un singur lucru și anume că acest proiect nu este în conformitate cu directivele șefilor guvernelor în care problema germană este legată de problema securității europene. Acest proiect nu este legat de fel de sarcina principală a asigurării securității europene. Delegația sovietică își va expune mai amănunțit punctul de vedere asupra acestui proiect după ce-l va studia cu atenție. Cu aceasta, ședința a luat sfîrșit. Ședința următoare va avea loc la 8 noiembrie.

LA GENEVA CONTINUA SA SE SEASCA DELEGAȚII ALE OAMENILOR MUNCII DIN GERMANIA OCCIDENTALA

GENEVA 5 (Agerpres). — La Geneva continuă să seosească delegații ale oamenilor muncii din Germania occidentală pentru a exprima reprezentanților celor patru puteri îngrijorarea pentru viitorul pașnic al Europei și în deosebi al Germaniei occidentale. Delegații de muncitori din Hamburg, Duisburg și Bremen au vizitat delegația sovietică la conferința de la Geneva, careia i-au predat rezoluții în care se cere ca problema germană să fie rezolvată pe singura cale justă și anume aceea a unui sistem de securitate colectivă în Europa.

Minerii din Essen (Germania occidentală) au trimis conferinței de la Geneva o telegramă în care se exprimă speranța că cel patru miniștri de Externe vor realiza un acord cu privire la crearea unui sistem de securitate colectivă, „care oferă cea mai bună garanție împotriva reinvierii militarismului și fascismului în Germania occidentală”.

SCURTE ȘTIRI EXTERNE

LONDRA. Marea Britanie a acceptat formarea unei comisii internaționale pentru supravegherea plebiscitului care trebuie să decidă asupra viitorului Sudanului. Marea Britanie va adresa invitații celor șapte puteri pe care parlamentul sudanez le-a desemnat pentru a face parte din această comisie internațională.

OTTAWA. Plouie torrențiale care au căzut în ultimele zile în provincia Columbia din Canada au provocat mari inundații în valea râului Fraser. Cel mai greu sînt lozite orașele Vancouver, Sarnaby și New Westminster. Pagubele pricinuite de inundații se ridică la mai multe milioane de dolari.

BEIRUT. Vizita lui Bayar, președintele Turciei, în Iordania este considerată de curentele locale drept o încercare a autorităților turcești de a atrage Iordania în buclă militară turco-irakiană. Potrivit ziarului „Ar-Rai Al-Amn”, la Amman au fost luate măsuri severe de precauție pentru a nu se admită demonstrații antifurcești în timpul vizitei lui Bayar în Iordania. Autoritățile intenționează chiar să proclame în țară starea excepțională dacă măsurile luate de poliție se vor dovedi insuficiente. Ziarul subliniază că majoritatea poporului iordanian are o altitudine negativă față de vizita președintelui Turciei.

WASHINGTON. În cursul după-amiezii de 4 noiembrie B. Allen, secretar de stat adjunct al Departamentului de Stat, a avut întrevedere cu ambasadorul Israelului și apoi cu ambasadorul Egiptului la Washington. Întrevederile au fost fixate la cererea Departamentului de Stat. Cele două întrevederi sînt legate de recente incidente care au loz Iudii Israel și Egipt.

NEW YORK. Secretarul general al O.N.U., Dag Hammarskjöld, a remis delegațiilor Egiptului și Israelului scrisori în care face propuneri în vederea restabilirii păcii în zona demilitarizată de la El Auja. Totodată, Hammarskjöld a remis delegației Israelului o doua scrisoare în care „și exprimă gravă sa îngrijorare față de acțiunea militară întreprinsă de armata israeliană”.

ROMA. La 4 noiembrie s-a produs în Italia un nou atentat terorist. Elementele fasciste au aruncat materiale explozibile în sediul organizației din Torino a Partidului Comunist Italian. Acest atentat al treilea de fascismi italiani împotriva organizațiilor progresiste, a produs mare indignare în rîndul oamenilor muncii din Italia.

CINEMATOGRAFE

„GHEORGHE DOJA”: Craiugbille.

Zilnic matineu la orele 11.

„NICOLAE BALCESCU”: Expressul Arberg. Completare: București, oraș înflorit.

Matineu la orele 11.

„I. L. CARAGIALE”: Conle Mișka.

Matineu la orele 11,30.

„HERBAC IANOS”: Locolenul lui Rakoczi.

Matineu la orele 11,30.

„TIMPURI NOI”: Capcana.

Matineu la orele 11,30.

„SOLIDARITATEA” (Gai): Îmbîlzințirea de țigri.

„MAXIM GORKI” (Micălaos): A fost odată un împărat.

„ILIE PINȚILIE” (Grădiște): 4-6 noiembrie: Porțul de nord. Rep. în zilele de lucru la orele 6 și 8, duminică la orele 2, 4 și 6.

„N. BALCESCU” (Lipova): Dragoste de vară.

„PETOFI SANDOR” (Radna): Orienturi fără sfîrșit.

„POPULAR” (Stnicolaul Mare): Mandy.